

private Ublaan. Der er netop i Beretning-
gen fra Creditforeningen af Grundeiere i
de danske Stifter et Exempel, som er me-
get oplysende, idet man Side 11 vil finde,
at der er opført et Tab for Overformynderiet
i Kjøbenhavn paa 20,000 Rdl., som hidrører
fra en eneste Eiendom, nemlig Matr. Nr. 79
i Christians Qvarteer, som ved en Fallit blev
stillet til Auction, og som ved 7de Auction kun
opnaaede 10,600 Rdl., medens Overformynderiet
havde sat 30,000 i denne ene Eiendom. Af
saadanne Exempler vilde man vist kunne finde
flere, og jeg tiltræder derfor Udtalelsen af det
ærede Medlem, der nylig havde Ordet, naar
han sagde, at den Reservesond, man kunde danne,
vilde være utilstrækkelig; enhver Angivelse af,
hvor stor den skal være, vil være umulig. —
Det var blot disse Bemærkninger med Hensyn
til Principspørgsmaalet, jeg vilde tillade mig.

Casse: Det forekommer mig ikke, at de
to ærede Talere have Ret, som have yttret, at
den høitærede Justitsminister har handlet be-
synderlig og var slaaet ind paa en urigtig Vej
ved at forelægge Lovudkastet, saaledes som det
nu er forelagt. Bemærkningen kunde have væ-
ret bespøjet, hvis den høitærede Justitsminister
ubetinget og med Bestemthed havde erklæret sig
for, at det ene rigtige System vilde være at
samle det Hele i eet Overformynderi; men hvis
jeg ikke har opfattet den høitærede Justitsmini-
sters Udtalelser meget uklart, har han udtalt
sig saaledes, at han var meest tilbøielig til at
ansæe det for at være den heldigste Ordning,
men at der ikke fra hans Side var Noget til
Hinder for at gaae ind paa en anden Ordning,
saafremt Rigsdagen maatte finde, at det var den,
der var den meest practiske og hensigtsmæssige. Jeg
skalde feile meget, om ikke hans Udtalelser ved
Sagens Forelæggelse allerede gif i den Retning,
og den Maade, hvorpaa han har udtalt sig
idag, viser ogsaa, at han ikke er saaledes be-
stemt paa, at der kun skal være eet Overfor-
mynderi, at der kunde være Spørgsmaal om
af denne Grund at sætte en Modstand imod

en anden Ordning, saafremt Rigsdagen gif ind-
paa den. Jeg er heller ikke istand til at ind-
see — og jeg troer virkelig, at det ærede Folke-
thing vil være enigt med mig deri —, at der
vilde være vundet Noget ved, at den høit-
ærede Justitsminister havde forelagt et Lov-
forslag, som havde været mere i Overens-
stemmelse med hans Ønsker end det Lovfor-
slag, han nu har forelagt. Dette vilde sikkert
gjælde, saafremt en Minister var saaledes stillet,
at han, naar han forelagde et Lovforslag for
Rigsdagen, allerede af den Grund, at det var
bygget paa hans personlige Mening, kunde have
større Sikkerhed for, at det vilde gaae lettere
igjennem, men vi have jo Alle den Erfaring,
at ikke det, at et Lovforslag forelægges, gjør
Udslaget eller udøver nogen stor Betydning
paa dets Skjæbne, og jeg er netop tilbøielig
til at troe, at man har handlet meget hensigts-
mæssig ved at forelægge dette Lovforslag i den
Stikkelse, hvori det tidligere har været fore-
lagt. Tager man Hensyn til, hvorledes det er
gaaet med dette Lovforslag — og jeg kan i
den Henseende blive staaende ved, hvad det
ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds
(E. Rimestad) har fremstillet i sin historiske
Udvikling — saa er det bekjendt, at det blev
vedtaget i Landstinget i næstforrige Sessjon
med den Bestemmelse, at der kun skulde være
eet Overformynderi, men jeg skal ikke lade ube-
mærket, at de Forhandlinger, der gif forud
derfor, ikke vare af en saa bestemt Character,
at de netop vidnede imod en mulig Tilbøielig-
hed til at faae Sagen ordnet anderledes, og
man behøver blot at kaste Diet paa den Ud-
valgsbetænkning, som blev afgiven her i forrige
Sessjon, for at see, at man skal have Vanske-
lighed ved at opdage noget Anliggende, hvori
den ene Idee mere har søgt at fortrænge den
anden, hvor Meningsforskjelligheden har været
større, og hvor man har lagt større Vægt paa
Momenter, som om det var dem, der skulde
lede til forskjellige Resultater, medens de dog
altid vilde komme til at spille en mere under-
ordnet Rolle. Jeg vil da spørge, om ikke net-